

Pazi izigra Čuvaja

Potnica bi rada vzela kovčeg, pa ga ne more, ker je Čuvaj ne pusti blizu.

Pazi si je prišel na pomoč. Začel je tekati okrog drevesa, Čuvaj pa za njim.

Vrv se je ovijala okrog drevesa.

Čuvaj se ne more premakniti, Pazi pa se mu škodoželjno smehlja.

Začarani klobuk

Mrzlega zimskega dne je sedel gospod kontrolor Maselj s svojimi soigralci v kavarni in z vnemo tarokiral. Kavarna je bila precej polna in to je povzročilo, da se je nekoliko boječih Maselj večkrat ozrl na svojo garderobo. Kakor je znano, se tatovi površnikov in klo-

bukov klatijo v različnih podobah najrajši po kavarnah in zlasti kvartopirci so izbrane žrtve teh rokomavhov. Mračilo se je in natakariji so začeli prižigati luči.

Maselj je bil pravkar izgubil igro in je jezno gledal okoli sebe, zlasti na tisti kraj, kjer je bil obešen njegov klobuk. Mahoma se silno prestraši — njegovega klobuka ni bilo več! Maselj je talo — tal, da bi se prepričal. Na obešalniku ga ni bilo, na tleh tudi ne. Iskal je po sošeščini — a klobuk je izginil. Kaj zdaj?

Nekaj izmed nešteti zaplečnikov je prevzel njegovo igro in Maselj je hitro odšel, da si v bližnji trgovini kupi nov klobuk. Prvič: ni mogel pol ure daleč brez klobuka domov hoditi; drugič: kaj bi rekla »ona«, če bi prišel iz kavarne razglav ...

Kupil si je torej klobuk, ki ga je prav za prav itak že potreboval; stari namreč že zdavnaj ni bil več salonski in zato je Maselj izgubo tem laže prebolel. Tudi mu je znala prodajalka s svojo zgovornostjo vsiliti klobuk boljše vrste in znatno boljše volje je stopil gospod kontrolor Maselj zopet v kavarno, obesil klobuk na tisto mesto, od koder je bil stari izginil, in začel zopet tarokirati. Doživel je veselje, da se je sreča črnina in je začel prav pogosto dobivati. Ob določeni uri se je tarok nehaj. Maselj je ves srečen pospravil svoj dobiček in vstal, da pojde. Obleče novrnik, deno klobuk na glavo ter se potovi od svojih tovarišev. Mahoma pa nekaj čudnega prešine njegove možgane. Kako je to, da se novi klobuk tako izvrstno prijemlje glave, dočim ga je prej nekoliko tiščal in je prodajalka rekla, da bo to v nekaj dneh minilo? Vzame torej klobuk z glave, ga pogleda — in res: notri je bila pritrjena njegova vizitka — njegova vizitka... — vruga, kako pa je to?...

Bil je njegov stari klobuk, ki ga je bil prej pogrešil — njegov novi klobuk pa je izginil!

SMEJTE SE!

Dva brata

Kmet je gnal osla v mesto. Na poti mu začne rigati. Dva postopača sta se hotela ponorčevati iz kmeta in sta mu dejala: »Ali ne ališiš, da te osel kliče!«

»Saj me ne kliče,« je odvrnil kmet, »le vpilje od veselja, ker je zagledal dva brata!«

Dober izgovor

»Ti, Lojze, zdaj boš imel kmalu že pet in trideset let. Kdaj pa misliš prav za prav postati zdravnik?«

»Se mi nič ne mudi, prijatelj! Do mladih zdravnikov ljudje tako nimajo zaupanja!«

Tehten razlog

»Zakaj pa ste svojo lepo službo pri banki pu-
stili?«

»Eh, nekaj so mi napravili, kar mi ni bilo všeč.«

»Lejte, lejte! Kaj so vam pa napravili?«

»Odpovedali so mi!«

Trik

»No, Brglez, kako ti je všeč moja štacuna?«

»Hm, prav čedna je; samo ne vem, zakaj imaš same križeglede prodajalce?«

»Zato, da noben kupec ne ve, od katere strani ga opazujejo, pa zato, da si pomočniki brez suma lahko drug drugemu na prste gledajo.«

Zarekel se je

Prosjak: »Pomagajte nesrečnežu! Vse premoženje mi je zgorelo.«

Gospodar: »Pa imate potrđilo oblasti, da ste res pogoreli?«

Prosjak: »O, imel sem ga, seveda sem ga imel, a požar mi je tudi to potrđilo uničil.«

Nekaj si je pa le zapomnil

Profesor razlaga učencem trojanako vojno in pravi na koncu: »Glavni junak te bitke je bil pa Hektor.«

Pavle prišepzne Tinetu: »To si bom pa lahko zapomnil. Našemu psu je tudi ime Hektor.«

Pri naslednji zgodovinski uri pokliče profesor Tineta in ga vpraša: »Kako se je imenoval glavni grški junak pred Trojo?«

Tine se ne more spomniti, razmišlja, nazadnje pa blekne: »Tako kot Pavlov pes.«

Potegavščina

»Tisoč dinarjev ti dam, če najdeš štiri jajca, ki so skrita v mojem kurniku,« je rekel Ciber Pibru.

Piber gre v kurnik in išče. V prvem kotu leži eno jajce, v drugem drugo, v tretjem tretje. V četrtem pa sedi kokoš in gleda Pibra postrani. Piber jo spodi, toda jajca ni nikjer. Ves jezen gre nad Cibra.

»Ti si lažnivec,« se zadere nanj, »samo tri jajca so v kurniku!«

»Tako? No, četrto je še v kokoših!« se zasmeje Ciber.

UGANITE!

Kdaj je osel tako rigal, da ga je ves svet ališal? (Na Noeovi barki.)

Kje ima vol največ mesa? (Pod kozo.)

Kdo v gozdu na eni sami nogi lojta? (Goba.)

Kdo ima šest nog, hodi pa po štirih? (Fezdec.)

Kakšnih kamnov je v Dravi največ? (Mokrih.)

S čim umivamo leva? (S smirtno nevarnostjo.)

Katera ura nima koles? (Sončna.)

Katera glava ne more misliti? (Zeljavna.)

V kateri nogi ni krvi? (Opluzje.)

Skoraj vse hiše so imele zadaj obsežne vrtove, hleve, shrambe in vsa mogoča lesena gospodarska poslopja.

Ulice starodavnega Maribora so bile ozke, imenovane po važnejših poslopih ali pa po poklicu prebivalstva, katero je v tej ali oni ulici prebivalo. Posebne omembe vredno je dejstvo, da je imel Maribor že od nekdanj Slovenko (Windische) ulico, tam, kjer je še danes. Značilno za tedanje razmere je bilo ime Ušiva ulica ob mestnem jarku in to je povzročilo, da se je nekoliko boječih Maselj večkrat ozrl na svojo garderobo. Kakor je znano, se tatovi površnikov in klo-

Mariborčani so vedno radi pili. Iz tega vzroka je bilo v mestu od pamtiveka preveč krčem.

Sloveča je točilnica vin žičkega samostana pri minoritskem naselju. Znamenita krčma se je imenovala pri »Jelenu« v Jurčičevi ulici. Na Rotovškem trgu so prodajali moko in se popivali tamkaj prodajalci in kupovalci moke v kleti pri »Moki«. Nadaljnje krčme so bile z imeni »Pri sidru« ob Dravi, »Pri soncu« na Grajskem trgu, »Pri veselem kmetu« v Vetrinjski ulici, »Pri levu« na Glavnem trgu itd.

V Melju je bila že omenjena naselbina malteških vitezov, ki je imela tudi svojo klet s pravico točenja vin.

V letih, ko je delil Mariborčanom pravico in jih branil pred Turki Krištof Wildenrainer, je bilo v vsem mestu 377 davke plačujočih strank. Med temi poleg trgovcev 10 usnarjev, 6 mesarjev, 12 pekov, 6 sodarjev, več loa-

čarjev, ključavničarjev, kovačev, mizarjev, tesarjev, strugarjev in 3 zdravniki.

Znameniti so bili mariborski mlinarji s svojimi na čolnih plavajočimi spodnjimi in zgornjimi mlini na Dravi. Mlini so bili seve izven obzidja in izpostavljeni plenitvam ter požigom, kakor hitro si ni mogel sovražnik svoje jeze ohladiti nad meščani.

Promet z Dravsko dolino in dalje proti Ptujju se je vršil po pretežni večini na splavih ter šajkah. Vodna vozila so pristajala ob mariborskem dravskem obrežju, kjer je cvetela trgovina z lesom, sadjem ter raznimi poljskimi pridelki.

Tako nekako je zgledala fotografija Maribora v letih, ko so dobili Mariborčani dva turška navala in je igral prvo vlogo v mestu sodnik in poveljnik Krištof Wildenrainer s svojo edinko Kunigundo.

Obsodbi Judov Elije in Jakoba

Zgodovinska poročila pravijo o Wildenrainerju, da je bil pravičen sodnik in strog ter vesten poveljnik. Zunanji znak njegove sodne oblasti je bil krajši meč v nožnici iz črnega baržuna. Za izvrševanje sodnih poslov je imel na razpolago beriče in seve rablja s pomagači. Ohranjenih je nekaj primerov sodb, katere so bile izrečene v tedanjem malem Mariboru pod Wildenrainerjem.

(Dalje sledi)

ki je še prej transformiran na visoko napetost. En pol transformatorja je zvezan z zemljo, drugi pa napeljan v žico. Čim se na priliko krava približa žici ter se je dotakne, jo udari elektrika, ki je po transformatorju prirejena na visoko napetost, toda nizko jakost, tako da je električni udarec brez nevarnosti. Živina si kmalu zapomni, da ne sme k plotu. Vsa ograja je, kot poročajo, izredno poceni in priročna ter se amortizira že v prvem letu.

Koliko je radija na svetu. O radiju vemo samo to, da je zelo drag in ga je strašno malo. Na svetu je v rabi samo 257 g radija in če bi stinili vsega skupaj, bi dobili iz njega komaj tako veliko kepico, kakor je teniška žoga.

*